

اعلامیه

در آستانه‌ی انتخابات ششمین دوره‌ی مجلس شورای اسلامی، التهاب سیاسی در ایران اوج تازه‌ای یافته است. به موازات تکاپوی نیروهای مسلط بر جمهوری اسلامی جهت تسخیر مجلس آینده، اعتراض و مقاومت در برابر این تکاپو و برای در هم شکستن آن، بطور روزافزونی در حال گسترش است.

ناگفته پیداست که در نظامی که پیش شرط‌های اساسی انتخاباتی آزاد وجود ندارد و حق فعالیت آزادانه‌ی احزاب و سازمان‌های سیاسی و سندیکایی از مردم گرفته شده است، در نظامی که پذیرش نامزدهای انتخاباتی باید از انواع صافی‌های حاکمان و ارگان‌های ضددمکراتیک آنها بگذرد از انتخابات آزاد نمی‌توان سخن گفت. با وجود این، اما، نباید نادیده گرفت که اوضاع کنونی ایران، استیصال حکام جمهوری اسلامی و ایستادگی سرسختانه‌ی مردم و بخش‌های بزرگی از نیروهای درون نظام در برابر تجاوزات و خودسری‌های باند حاکم، شرایط ویژه‌ای را در کشور بوجود آورده که می‌توان با بهره‌گیری از آن انتخابات را به ابزاری برای تنگ کردن عرصه بر روی حاکمان، تغییر توازن قوا و مآلاً تشدید روند فروپاشی نظام تبدیل نمود. ما براین نظریم:

که اکثریت مردم ایران نظام کنونی را به عنوان مانع اصلی در راه اعمال حق تعیین سرنوشت خویش و استقرار آزادی و دموکراسی در ایران تلقی می‌کنند. آنان در سال‌های اخیر از هر فرصت محدودی که یافته‌اند برای بیان این موضوع به گونه‌ای هوشمندانه (شرکت یا عدم شرکت خود در انتخابات دوم خرداد، مجلس خبرگان، شوراها، شهر و روستا و...) استفاده کرده و در مواردی نیز اراده‌ی خود را بر حاکمان تحمیل کرده‌اند. در انتخابات کنونی نیز، برغم محدودیت‌هایی که نظام اسلامی بر سر راه بیان آزاد اراده‌ی آنان در گزینش نمایندگان مطلوب‌شان قرار داده است، با تشخیص درست عوامل و عناصری که می‌تواند در مقطع تاریخی کنونی به تشدید تضادها و تناقضات ذاتی این نظام بیانجامد، با شرکت خود در این انتخابات در جهت تسریع روند تحول سیاسی جامعه و نفی تاریخی این نظام و گام نهادن به جامعه‌ی مدنی که شاخص اصلی آن جدایی حوزه‌ی دین از حوزه‌ی دولت است، گامی دیگر خواهند داشت.

شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران

بهمن ۱۳۷۸ - فوریه ۲۰۰۰